

همه کسانی که گفتند ما نمیتوانیم!

محمد علی بی طرف

۳۲

بدون تعارف بگویم؛ آیا در فناوری الکترونیک و یا برق و یا صنایع دیگر امکان رقابت را با محصولات کشورهای دیگر داریم؟ بگذارید با خود رو راست باشیم؛ ما به جز پخت آبگوشت بزباش و قورمه سبزی، در هیچ تکنولوژی صنعتی نسبت به جهان برتری نداریم!

حتی برخی از استادان دانشگاه هم درباره تلاش‌های کشورمان برای دستیابی به انرژی هسته‌ای می‌گویند: ما اصلاً نیازی به انرژی هسته‌ای نداریم چون دانش و منابع اولیه لازم برای تولید این انرژی را در اختیار نداریم!

متأسفانه بعضی‌ها هم در هنگام سخنرانی در مجلس شورای اسلامی، دستاوردهای کشورمان را در زمینه فن‌آوری هسته‌ای، به یک چاه بی‌آب تشبیه کرده‌اند و منظورشان این بوده است که با همه تلاش‌هایی که در این زمینه می‌شود، کار ما شبیه کار شخصی است که مشغول کندن یک چاه است تا به آب برسد ولی هیچ‌وقت نخواهد رسید.

این حرف‌ها را حتی افراد تحصیل کرده هم باور داشتند و به دیگران می‌گفتند. روزی «سید ولی‌الله خان نصر» که یکی از استادان بزرگ مدرسه عالی علوم سیاسی و البته رئیس آن مدرسه هم بود، سر کلاس درس گفت «ایران مثل خزه‌ای است که به دیوار چسبیده باشد و دولت انگلیس به منزله آن دیوار است که اگر نباشد، خزه وجود خارجی ندارد».

اما با پیروزی انقلاب اسلامی و با عزت و اعتمادبه‌نفسی که امام خمینی (ره) به ملت ایران بخشید، با گذشت فقط چند سال، به همه ثابت شد که ایرانی‌ها، هر کاری را که بخواهند، می‌توانند انجام دهند و نیازی به کشورهای خارجی و غربی ندارند. با همه این‌ها، متأسفانه هنوز برخی از مقامات کشور، توانایی ایران را در علم و صنعت باور ندارند و معتقدند که «ما می‌توانیم» فقط یک شعار است و واقعیت ندارد.

همین روزها یکی از مقامات دولتی گفته است:

به حدود ۶۵ سال پیش برمی‌گردیم؛ وقتی که «سپهبد رزم‌آرا» نخست‌وزیر ایران در مخالفت با ملی شدن صنعت نفت در مجلس شورای ملی سخنرانی کرد و گفت «ملت ایران، عرضه ساختن لوله‌نگ (آفتابه) را هم ندارند، آن وقت چه‌طور می‌خواهند دستگاه عظیم نفت را اداره کنند؟!» البته این حرف‌ها تازگی نداشت؛ آن وقت‌ها دست‌هایی پشت پرده می‌خواست به ملت ایران بقولانند که قدرت هیچ کاری را ندارد و باید چشم و دستش به سوی دولت‌های غریبه باشد. بعضی‌ها هم که یا نوکر بیگانگان بودند و یا فریب‌خورده فرهنگ غربی، مرتب بر این طبل «ما نمی‌توانیم» می‌کوبیدند. برای مثال «ذکاءالملک فروغی» نخست‌وزیر رضاشاه همین حرف‌ها را با صراحت به زبان آورد و یک روز از دانشجویان پرسیده بود «آیا آستین لباس بدون دست می‌جنبید؟ انگلیس همان دست داخل آستین ایران است و ایران بی او نمی‌تواند حرکت کند!»

عیبی ندارد؛ حتماً این
ضرب‌المثل معروف را
هم شنیده‌اید که «خدا
جای حق نشسته! ما
هم فقط چند نمونه
از توانمندی‌ها و
پیشرفت‌های کشورمان
را در زمینه‌های مختلف
برایتان می‌گوییم، دیگر
قضاوت با خودتان:

۱. از شهریورماه ۱۳۹۰، نیروگاه هسته‌ای بوشهر دارد برای کشور برق تولید می‌کند؛

۲. ایران، بسیاری از رادیو داروها را که در مسایل پزشکی کاربردهای مهمی دارد، خودش تولید می‌کند؛

۳. ایران در حال حاضر، هواپیمای مسافربری، جنگنده و بالگرد تولید می‌کند؛

۴. همین چند روز پیش، ایران چهارمین ماهواره‌اش (ماهواره فجر) را هم به فضا فرستاد؛

۵. ایران، امروزه موشک‌هایی تولید می‌کند که از صدا هم سریع‌تر حرکت می‌کنند (موشک‌های مافوق صوت). بعضی از موشک‌هایی که ما تولید می‌کنیم، می‌توانند به کشورهای قاره‌های دیگر دنیا هم برسند و از ما در مقابل دشمنانمان دفاع کنند (موشک‌های قاره‌پیما)؛

۶. ایران، جزء ده کشور برتر دنیا در خصوص تولید دانش و فن‌آوری‌های بسیار بسیار کوچک است، آن‌قدر کوچک که حتی میکروسکوپ‌ها هم نمی‌توانند آن‌ها را به ما نشان دهند (ریزفناوری یا همان نانو تکنولوژی)؛

۷. ایران در بسیاری از زمینه‌های مهم و اساسی برای اداره کشور، خودکفا شده است یعنی برای تأمین نیازهای خود، نیازی به بیگانگان ندارد؛ مثلاً برای تولید گندم، ساخت سد، نیروگاه و... .